

JMRAADLJXTCREA.
de Francesc Meseguer

Presentació

L'any 2013 la productora mallorquina Produccions De Ferro va celebrar 15 anys. Arran d'això em va encarregar que reunís alguns dels actors que han passat pels seus espectacles i construís un material que afavorís la reflexió sobre el fet actoral i la seva feina. El resultat és una instal·lació de vídeo: JMRAADLJXTCREA.

JMRAADLJXTCREA.

En una sala fosca, es projecta el vídeo damunt una paret, en bucle: 14 actors surten de la foscor, s'estan una estona davant la càmera, i s'enretiren.

Durant la peça, sonen fragments d'All-night Vigil (op. 37) de Rachmaninov.

Els actors

Per ordre d'aparició:

Joan Bibiloni
Meri Yanes
Rafael Ramis
Albert Prat
Agnès Llobet
David Planas
Lina Mira
Joan Manel Vadell
Xesca Vadell
Toni Gomila
Cristina Cervià
Rodo Gener
Enka Alonso
Àlvar Triay

Durada de la peça

17'04"

Francesc Meseguer

Barcelona, 1976.

Com a fotògraf, ha treballat pel centre Arts Santa Mònica, el Centre d'Art Tecla Sala, el TNC, Discmedi, Biblioteques de Catalunya, la revista Hamlet, IAB Europe, Por la Danza, etc. Es poden veure els seus treballs a <http://www.fmeseguer.com>.

El març de 2012 inaugura la instal·lació fotogràfica Suite Richter al centre Can Manyé d'Allella (Barcelona). El 2013, Suite Richter entra a formar part del circuit d'exposicions de la Diputació de Barcelona. De l'1 de juny al 7 de juliol de 2013, s'exhibeix a Can Palauet, Mataró. El desembre de 2013 és escollida pel Plenari d'Arts de la Generalitat com a finalista del circuit de sales d'exposicions públiques.

A més a més, és llicenciat en Filosofia, diplomat en Magisteri i postgrau en Gestió Cultural. Ha dirigit la revista cultural Descord (www.descord.com), ha organitzat una taula rodona al Kosmopolis del CCCB, ha impartit una conferència al cicle Interferències de Terrassa sobre creació cultural, i ha estat el responsable dels continguts de la web Centdances del Mercat de les Flors. Finalment, és premi AIET i premi Institut d'Estudis Ilerdencs de Teatre.

Produccions De Ferro

És una empresa mallorquina, productora d'espectacles i gestió cultural que va néixer el 1998 com a associació cultural i que es va professionalitzar l'any 2003. Durant aquests anys ha participat en la fundació i creixement de companyies d'animació infantil, teatre infantil i per a adults, i ha desenvolupat una intensa tasca en el sector de les arts escèniques a les Illes Balears.

El director de Produccions de Ferro és Toni Gomila. Com a gestor cultural ha estat al front de l'entrada en funcionament dels teatres d'Artà (2000-2004) i de Petra (2005-2007), i com a actor és prou conegut per la seva tasca en el món del teatre professional de les Illes Balears i de la televisió autonòmica.

El 2011 Produccions De Ferro estrena Acórrar, monòleg de Toni Gomila dirigit per Rafel Duran, que esdevé premi Serra d'Or, Premi Ciutat de Barcelona, Premi de l'Associació de Teatres i Auditoris Públics de les Balears, Premi de l'Associació d'Actors i Actrius Professionals de les Illes Balears i ha estat nominat als Premis Max en la categoria d'Espectacle Revelació.

Actualment Produccions De Ferro té en cartell "Herodes Rei".

Notes al voltant de JMRAADLJXTCREA.

He agafat els actors per separat i he estat una hora amb cadascun d'ells.

Els he llegit algun fragment de *Carta als actors* de Valère Novarina. Per exemple:

L'actor no executa, sinó que s'executa, no interpreta sinó que es penetra, no raona sinó que fa que tot el cos ressoni. No construeix el seu personatge sinó que es desconpon el seu cos civil mantingut en ordre, se suïcida.

per exemple:

L'actor de veritat, que juga a fons, que se la juga en el fons, porta sobre la cara la cara desfeta. L'actor en escena sap bé que això li modifica realment el cos, que el mata cada vegada.

per exemple:

Què, què, què? Per què s'és actor, eh? S'és actor perquè un no s'habitua a viure en el cos imposat, en el sexe imposat. Cada cos d'actor és una amenaça, que cal prendre seriosament, per l'ordre dictat al cos, per l'estat sexual; i si un dia un es troba en el teatre és perquè hi ha alguna cosa que no ha suportat. En cada actor hi ha alguna cosa, com un cos nou que vol parlar.

També tenia *El teatro y su doble* d'Artaud aprop. No l'he obert, però el cito com a referència important. Altres autors que ni he obert ni tenia aprop, però que també penso que ressonen en l'obra: Wittgenstein, Heidegger, Otto.

Wittgenstein, Heidegger, Otto: el silenci, el retrocedir, el deixar aparèixer, la mística de tot plegat.

He buscat Novarina i he buscat Artaud en els actors. Els he apretat amb Novarina i els he apretat amb Artaud: parleu, què en penseu, què feu, per què ho feu.

Quan arribem a una idea on l'actor sembla còmode, li demano que es posi davant la càmera.

Estar còmode amb una idea. Vull dir: ser sincer. Quan l'actor em sembla sincer, transparent, el filmo.

Busco: la honestat, la presència, l'aparició, l'encarnació, el *dasein* heideggerià, el silenci interpretatiu, l'estranyament que emmudeix les expectatives. Un cos que diu "sóc això, aquí, ara". Aquesta és la frase central d'aquest text.

Després trio una escena de cadascú. Per separat, no sempre són les més intenses ni les més significatives, però encadenades al ritme de Rachmaninov, les escenes s'equilibren, dialoguen, construeixen un significat nou i l'obra creix.

Contacte

Francesc Meseguer
www.fmeseguer.com
francesc.meseguer@gmail.com
Tlf (0034) 630 739 708

Produccions De Ferro
c/ Sant Rafel, 69
Manacor
antonigomila@deferro.org
Tlf (0034) 661 463 535